

[Finansministeren.]

afvikle ikke de gode Aktiver, som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Schaumann) mente, man skulde gøre, men de daarlige, altsaa afvikle den daarlige Del af Banerne og beholde den gode Del, som kan betale sig. Ser man paa, hvad det er for Formaal, der er Tale om paa § 2, tror jeg, det ærede Medlem vil erkende, at hvis ikke Staten havde taget en hel Del af disse Opgaver op, var de overhovedet ikke blevet løst. Derfor tror jeg, at Udtalelsen om, at det altid bliver dyrere, naar det offentlige træder til, er forkert i denne Forbindelse.

Det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (J. R. Poulsen), der omtalte Kravet oppe fra Viborg om, at Renten skal ned til 2 pCt., krævede netop ogsaa, at Staten skulde gribe ind, skønt det er private, der har lavet disse Institutioner. Kreditforeningerne er jo private Institutioner, der er her frit Spillerum for det private Initiativ, her kan det virkelig vise, hvad det duer til, uden at gaa til Staten. Hvad gør man imidlertid? Ja, selv det ærede 4de Medlem for 6te Kreds kommer her og siger, at Staten maa være parat til at gribe til og ordne disse Forhold. Nej, det kunde vist være meget ønskeligt, om Staten kunde afvikle en hel Del af de Foretagender, den har, som kun bringer Tab, det skulde jeg ikke have noget imod, men jeg spørger: Hvem vil overtage dem? Hvis der er Liebhave, staar jeg til Tjeneste for de Herrer.

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (H. Chr. Petersen) talte om Refusionsordningen vedrørende Socialreformen og hævdede, at det vilde dog være ganske urimeligt, hvis Københavns Kommune her fik en Gevinst paa 5—6 Mill. Kr., som Købstæderne og det øvrige Land skulde betale. Ingen ved i Øjeblikket nøjagtig, hvorledes Refusionsordningen kommer til at virke, men at det var Hensigten med denne Refusionsordning, at Københavns Kommune skulde have en Indtægt, det er sikkert. Det var nemlig Hensigten med den Refusionsordning, som alle, der var Medlemmer af det Udvalg, der arbejdede med Sagen, tiltraadte, at de Kommuner, der har de store Udgifter og de forholdsvis svage Indkomster, skulde lattes. Det fremgik af de Tal, der dengang fremkom, at en Kommune som Gentofte havde en aarlig Udgift til visse sociale Formaal paa 60 Øre for hver 100 Kr. skattepligtig Indkomst og Frederiksberg Kommune 1 Kr. 20 Øre. Købstæderne og Københavns Kommune var oppe paa mellem 2 og 3 Kr., og i Hjør-

ring Amt var Gennemsnitsudgiften 4 Kr. 44 Øre pr. 100 Kr. skattepligtig Indkomst. Der er endda Landkommuner i Hjørring Amt — og lignende Forhold har der vel været i andre vestjyske Amter —, hvor man har været oppe paa en Udgift af 6 Kr. pr. 100 Kr. skattepligtig Indkomst, medens Gentofte Kommune klarer sig med 60 Øre, altsaa en 10 Gange mindre Udgift i Forhold til Indtægten.

Formaalet med denne Refusionsordning var ikke specielt at hjælpe Københavns Kommune, men at lette Byrderne i Forhold til de skattepligtige Indtægter, uanset om det ramte Københavns Kommune eller Landkommunerne eller Købstadkommunerne paa denne eller hin Maade. Opgaven var at søge at finde et retfærdigt Grundlag for Fordelingen af disse Udgifter. Jeg har hele Tiden sagt, at det er muligt, at det Forslag, som her blev gennemført, ikke kan siges at ramme den højeste Retfærdighed, men der er ingen, der indtil Dato har kunnet finde en bedre Refusionsordning. Det Udvalg, der har arbejdet med Sagen, lod Statistisk Departement behandle, jeg tror, det var 25 eller 27 forskellige Forslag. Man prøvede alle mulige Kombinationer, alle mulige Former for Refusion for at finde den mest retfærdige, og man havde til sidst ved den Ordning, som nu er gennemført, og som jeg tror i det store og hele vil komme til at virke godt, i alt Fald langt bedre end den Ordning, der hidtil har været gældende. Dermed være ikke sagt, at man ikke til sin Tid kommer til at foretage visse Ændringer i Refusionsordningen, men saa længe den overhovedet ikke har haft Lejlighed til at virke et Aar, er det dog for tidligt at tale om, at den kommer til at virke forkert.

Indenrigsministeren (Dahlggaard). Jeg har taget Ordet i Anledning af en Bemærkning, der blev fremsat af det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (J. R. Poulsen) angaaende Rente- og Gældsordningsspørgsmaalet. Som bekendt har jeg været Tilhænger af, at der gennemførtes en radikalere Konverterings- og Rentepolitik end den, der endelig blev fastlagt. Denne Linie kunde ikke fastholdes her i Rigsdagen, bl. a. fordi det ærede Medlem ikke støttede mig deri. Derved blev Ministeriet tvunget ind paa en mere moderat Linie. Men nu maa den Konverteringslovgivning, som er gennemført, og som er paabegyndt i Praksis, gennemføres og videreføres i det Omfang, som Mulighederne derfor til enhver Tid er til Stede. Hele den Bevægelse, som her er under